

Какъ безъ милюсть той стрѣланъ ;
 Ст҃рѣлка, милю, глахиникъ,
 Той съвѣтъ иж не милю.

Но комъ ли страсть да кажи
 Въ помошь да мн са ави ?
 Съ кой цѣрь раны да помажи
 Болѣсть да ии въ поднови !

Нѣма никой дружинъ, либе,
 Освѣтиз теве, благъ предметъ,
 Крѣвъ отровиъ да изгрыбъ,
 Да полѣй цѣлевенъ медъ.

Тай като є хвѣвице,
 Като нѣма дружинъ крадъ,
 Ты мн ави вѣло лице,
 Та съ това мн помошь дай. (А. Б.)

—О—

Бикъ є вѣче въ дѣнь погибдѣнь

Твъзъ цалувко, твзи рѣкъ ;
 Твојтъ вѣренъ дружъ и вѣденъ

Нѣма лъ да та зиди вѣчъ ?
 Ты отибаши, ахъ горкана,
 Язвъ кждѣть ми вѣчъ не знамъ ;
 Ахъ кужи какво щж станъ